செம்பதாகை

மலர்: 2
இதழ்: 11
கார்த்திகை
1980 நவம்பர்
விலை சதம்: 60

புரட்சிகர வெகுஜன ஏடு

யூ. என். பி. யின் ஒருகட்சிசர்வாதிகார ஆபத்து!

இந்த நாட்டின் இருமுறை பிரதம மந்திரியாக இருந்த திரு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவருமான திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் குடியுரிமைகளைப் பறித்துக்கொண்டு அவரைப் பாராளுமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றிய செயலானது முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் கீழ் இழைக்கப்பட்ட மிகக் கீழ்த்தரமானதும் வெட்கப்படவேண்டியதுமான ஒரு சரித்திர சம்பவமாகும்.

ஜனநாயகத்தின் கழுத்தை நெரித்துக்கொன்றுவிடும் வகையில் இந்த யூ.என்.பி. அரசு பதவிக்கு வந்த பின்னர் திட்டமிட்டு மேற்கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகளின் ஆரம்பம் என்றே உச்சக்கட்டம் என்றே இதனை கூறிவிட முடியாது.

புதிய அரசமைப்புச் சட்டத்தைக் கொணர்ந்தது; ஜனாதிபதி கமிஷனை நியமித்தது; தேர்தல் சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது; தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான சட்டங்களைத் தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வருவது; சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் நமது மக்கள் வென்றெடுத்து அனுபவித்துவரும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிப்பது வாபஸ் பெறுவது அல்லது மறுத்து வருவது ஆகிய யாவும் நமது சமுதாயத்தை ஒரு பாசிஸ இராச்சியமாக மாற்றியமைப்பதற்கு பெரிதும் உதவியுள்ளன. பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் சின்னமாக இப்பொழுது எஞ்சியிருப்பது இந்த இரண்டு கட்சி ஆட்சி முறை ஒன்றுதான்

இரண்டுகட்சி அமைப்பை ஒழித்துவிட யூ.என்.பி. அரசு முனைந்து நிற்பதற்குக் காரணம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை இல்லாமல் செய்து விடுவதற்காகவே ஆகும். இப்போதைய நிலைமைகளில் யூ.என்.பி.யின் இடத்தில் அமரக்கூடிய முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சி இது ஒன்றுதான். அதன் தலைவியை அப்புறப்படுத்திவிட்டால் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி அழிந்துவிடுவது நிச்சயம் என்று யூ.என்.பி. கருதுகிறது. இதன் காரணமாகவே ஸ்ரீ மாவோவைத் தாக்குகின்றார்கள். இதனால் தான் மக்கள்தொடர்பு சாதனங்களின் துணையுடன் அவர் மீது அவதூறு பிரசாரத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தனது துரோகத்தனமான அழிவுக்கு வழிகோலும்கொள்கைகளுக்கு ஏற்பட்டுவரும் எதிர்ப்புக்கணிச் சமாளிப்பதற்கு யூ. என். பி.க்கு மிக அவசரமாகச் சர்வாதிகாரம் தேவைப்படுகின்றது. இந்த நாட்டு மக்களின் பேரால் வெளிச்சக்திகளுக்கு சேவை புரிந்து கொழுப்பவர்களும், தமது வெளிநாட்டு எஜமானர்களுக்கு 'கைக்கூலிகளாக' சேவகம் புரிவதன் மூலம் பணம் சம்பாதிப்பவர்களுமாக அடித்தளமற்ற நாசசக்திகளைக்கொண்ட பிரிவினரையே ஐக்கியதேசியகட்சி பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது. இறக்குமதியைத் தாராளமாக்கியது; வெளிநாட்டு மூலதனக்காரர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படும் சுதந்திரவர்த்தக

(8-ம்பக்கம் பார்க்க)

வடக்குக் கிழக்கில் குடியமர்ந்த மலையகமக்களின் அவலநிலை

வடக்குக்-கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை முதலிய மாவட்டங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே குடியமர்ந்து அப்பகுதிகளில் கூலி விவசாயத்தொழிலிலும் குத்தகை விவசாய முறையிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் தாமாகவே காடுகளை வெட்டி விவசாயத்தில் சுயமுயற்சியாக ஈடுபட்டும் வருகின்றனர். இப்பகுதிகளில் உள்ள அரசாங்க காணிகளில் காடு வெட்டித் தமது இருப்பிடங்களை அமைத்து அதில் இருந்து கொண்டே தமது அன்றாட வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகின்றனர்.

இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் மலையக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையானது மிகமிக மோசமானதாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்நிலைக்குப் பணபலம் கொண்ட தமிழ் முதலாளிகளை ஒருபுறமாகவும், தார்மீகப்பேரும் யூ.என்.பி அரசு மறுபுறமாகவும் அம்மக்களை அவல நிலைக்குள் தள்ளிவருகின்றனர்.

மலையகத்தோட்ட நிர்வாகங்களின் கொடூரத் தன்மையாலும், இனக்கலவரங்கள் போன்ற கொடுமைகளாலும் காலத்திற்குக் காலம் தோட்டங்களைவிட்டு வெளியேறியவர்கள்தான் இவ்வாறு வடக்குக்கிழக்கிற்கு வந்து குடியமர்ந்த மக்களாவர். இவர்கள் வடக்குக்கிழக்கிற்கு வந்தபோது ஒரே இனத்தை சேர்ந்த ஒரே மொழியைப் பேசும் பிரதேசங்களில் ஒரு நிம்மதியான நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே வந்தனர்.

நிறுவனங்களிலும் மலையக மக்கள் — சிறுவர்கள் -பெண்கள் — வயது சென்றவர்கள் போன்ற சகல தரத்தினரும் கசக்கிப் பிழியப்பட்டு வேலை வாங்கப்படுகின்றனர். பெரும் பான்மையான இம்மக்கள் மிகக் குறைந்த கூலிபெறும்

தமிழ் முதலாளிகள் ஒருபுறம் தார்மீக அரசு மறுபுறம்

ஆனால் பணபலம்கொண்ட தமிழ் முதலாளிகள் இம்மக்களை இனப்பாசத்திற்காகவோ அன்றி மொழி உணர்வுக்காகவோ எவ்வித தத்திலும் ஈவிரக்கம் காட்டி விட்டுவைக்கவில்லை. தமது விவசாய நிலங்களிலும் வீடுகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும், வியாபார விவசாயிகளாகவே உள்ளனர். இந்த மக்களைக் குறைந்த கூலியில் அமர்த்தி கொடூர சுரண்டலை நடத்தும் இந்தத் தமிழ்ப் பணக்கார-முதலாளிகளுக்குத்தான் தங்களைத்தாங்களே ஆளும் தனித் தமிழ்

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

வேலைநிறுத்தத்தை நிபந்தனையின்றித் தீர்த்துவை பட்டினி போட்டு பழிவாங்காதே!

"சரியாகத் தீர்க்கப்படாத எதுவும் ஒருபோதும் தீர்க்கப்படுவதில்லை" என்று ஒரு கவிஞன் பாடினான்.

இந்த அரசாங்கம் உண்மையைக்காண விரும்பாமல் கண்களைமூடிக்கொள்ளும் தீக்கோழியைப்போல வேலை நிறுத்தம் தீர்க்கப் பட்டுவிட்டதாக அறிவித்துள்ளது. ஆனால் வேலைநிறுத்தம் தீர்க்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் அடாவடித்தனப்படுத்தும் நிபந்தனைகளை ஏற்க துணிச்சலுடன் மறுத்துவரும் ஒரு இலட்சத்திற்கதிகமான ஊழியர்கள் இன்னமும் வேலையின்றி வெளியிலிருந்து வருகிறார்கள். அன்றாடம் வாழ்க்கை நடாத்துவது கடினமாகிருந்ததபோதும், குடும்பங்கள் பட்டினியால் வாட நேர்ந்தபோதிலும் அவர்கள் இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்க மறுத்துவருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் முக்கிய தினைக்களங்களும் கூட்டுத் தாபனங்களும் ஸ்தம்பித்துப் போயுள்ளன புதிதாக வேலைக்குச் சேர்ந்தவர்களால் இழைக்கப்படும் சேதங்களைப் பழுதுபார்க்கப் பல வருடங்கள் பிடிக்கப் போகின்றன.

வேலைநிறுத்த உரிமையானது அரசாங்கம் அளித்த நன்கொடையல்ல. வேலையை நிறுத்திக் கொள்வதற்காகச் சட்டரீதியான உரிமை இது. ஐ. நா. சாஸனம், சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனயாப்பு முதலியவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள அடிப்படை உரிமை இது இதில் விதிவிலக்கு என்னவென்றால் இந்த இரு பிரகடனங்களிலும் இலங்கை கைச்சாத்திட்டுள்ளது. மேலும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளின் மீது 'மரணதாக்குதல் நடத்திக்கொண்டே ஜனநாயகத்தைப் பற்றி வேறு எந்த அரசாங்கமும் இந்த அளவுக்கு அதிகமாக பேசியதில்லை. மையாக மறியல் செய்தவர்கள்மீதே குண்டர்களை ஏவி விட்டுத் தாக்கியதுமட்டுமல்ல, ஒரு வரைக் கொலையும்செய்தனர். அவசரகால நிலைமை பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. ஆயுதப்படை முழுமூச்சுடன் மக்களைக் 'கிடிகலக்குவதற்கு' பயன்படுத்தப்பட்டன. கூட்டங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் தடைசெய்யப்பட்டன. பத்திரிகைத் தணிக்கை புகுத்தப்பட்டது. தொழிற் சங்க காரியாலயங்கள் முற்றுகையிடப்பட்டன; தொழிற்சங்கங்களின் நிதியங்கள் தடைப்படுத்தப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் வெளியில் நிறுத்தப்பட்டனர் அல்லது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். ஹிட்லரையே தூக்கியடித்து விடும் அளவுக்கு ஜே. ஆர். போய்க் கொண்டிருந்தார். ஆனால் தேசிய - சர்வதேசிய மட்டத்தில் உருவான மக்கள்

(8-ம்பக்கம் பார்க்க)

கருத்தும் கண்ணோட்டமும்

ஆனமகன்

பிரதமர் பிரேமதாசாவின் அபூர்வ ஆலோசனைகள்

மிகச் சமீப காலம்வரை நிதியமைச்சர் ரெனிடமெல் இந்த நாட்டின் கடன்பெறு தகைமையைப்பற்றி போகுமிடமெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். உலக நாடுகள் நான், நீ என்று முந்திக் கொண்டுஇலங்கைக்குக் கடன் வழங்க முன்வந்து கொண்டிருப்பதாகத் தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டிருந்தார். ''கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநாளைக்கு'' என்பது பழமொழி. இப்போது அதே நாடுகள் கடனுக்குக் கைவிரிக்க ஆரம்பித்துள்ளன. இலங்கைக்குக் கடன் வழங்கும் கூட்டுநாடுகள் ஒவ்வொன்றுக சாக்குப்போக்குச் சொல்ல தொடங்கியுள்ளன.

கடன்கொடுப்பவன் அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கொடுக்கும்பொழுதும் இலாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்த்தே கொடுப்பான். இதுவரை யூ.என்.பி. அரசாங்கம் சர்வாதிகாரப்போக்கைக் கடைப்பிடித்துவருவது உலகவங்கிக்கும், அமெரிக்கா, மேற்கு ஜெர்மனி, யப்பான் முதலிய நாடுகளுக்கும் திருப்தியளிக்கும் அதே வேளையில் பொருளாதாரரீதியில் கடன்கள் தக்கபடி பயன்படுத்தப்படாமை அந்நாடுகளுக்குப் பெரும் அதிருப்தியை அளித்துள்ளதாம். முதலாளித்துவ நாடுகள் நமது நாட்டில் கருணைகூர்ந்து இவ்வாறு அரசாங்கத்தின்மீது அதிருப்தி கொள்ளவில்லை. கடன் கொடுக்கும் நாடுகள் எதிர்பார்ப்பது ஒன்றுதான். முதலாளித்துவநாடுகளிலிருந்து உபகரணங்கள், நுகர்வுப் பொருட்களையே வாங்கவேண்டும். ஆனால் ஜயவர்த்தனபுரம் கட்டவும், வீடுகள் கட்டி, நவீன சேரிகளை உண்டாக்கவும் அவைகள் பணம் கொடுக்கவில்லை. அது வீண்விரயமாகும். எனவேதான் நிதியமைச்சர்மீதும் அரசாங்கத்தின்மீதும் அந்தரங்கத்தில் பலத்த கண்டனங்களை மேற்கூறிய நாடுகள் தெரிவித்துவருகின்றன.

இதனால் கணிசமான தொகை நிதியை உள்ளூரிலேயே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இப்பொழுது ஏறத்தாழ எல்லா அமைச்சுக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல அண்மையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அமைச்சுக்களின் செலவுத் திட்டங்களில் இருபது முதல் இருபத்தைந்துசதவீதம் நிதி வெட்டப்பட்டும் இருக்கிறது. வழக்கம்போலவேமுதலமைச்சர் பிரதமரிடம் இது குறித்து ஆலோசனை நடாத்தியபோது அவர் ''அருமை யான ஆலோசனை'' என்றாராம்.

நின்றால் வரி இருந்தால் வரி நடந்தால் வரி தொட்டால்வரி

சர் பிரேமதாஸ தமது ''தங்க மூளை'' ஆலோசகர்களுடன் கலந்து சில நூதனமான செயல்முறைகளை வகுத்திருக்கிறாராம். உதாரணமாக, நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சிற்கு முதலில் ஐம்பதுகோடி ரூபா கோரப்பட்டிருந்தது. நாட்டின் நெடுஞ்சாலைகளை பராமரிக்கவும், திருத்தங்கள் செய்யவும் இது கோரப்பட்டிருந்தது. திறைசேரி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதனை அரைவாசி குறைத்து இருபத்தைந்துகோடி ஆக்கியிருந்தது. பின்னர் நிதிவெட்டு என்ற பெயரில் பதினைந்து கோடியே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இன்றைய நிலையில் எதற்கும் பற்றாது. நெடுஞ்சாலைத் திணைக்களத் தினர் பிரதமரிடம் இது குறித்து ஆலோசனை நடாத்தியபோது அவர் ''அருமையான ஆலோசனை'' என்றாராம்.

முதலாவதாக அரசாங்கத் திணைக்களமாக இருக்கும் நெடுஞ்சாலைகள் திணைக்களத்தை அதிகாரசபையாக மாற்றினால் என்ஜினியர்களும், அதிகாரிகளுக்கும் கூடுதலான சம்பளம் வழங்கலாம். கட்டுப்பாடுகள் இருக்காது. பின்னர் அதிகாரசபை கூட்டுக் கம்பனியாகி தனியாருக்கும் பங்குகளை விற்கலாம். தனியார் நிறுவனமாக்கினால் இலாபம் சம்பாதிக்க வாய்ப்பு உண்டு. இலாபம் சம்பாதித்தால் நெடுஞ்சாலைகள் அமைப்பதற்குப் போதிய பணம்வரும். இதுமுதலாவது யோசனை.

இரண்டாவதாக புதிய வருவாய்தரும் வழிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். பிரதமரின் அபாரமான யோசனைகளில் சில பின்வருமாறு: ''நெடுஞ்சாலைகளிலே மோட்டார்வாகனங்கள் ஓடுவதால் மோட்டார் வாகனக்காரர் சில வரிகள் செலுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு 'ரையர்' வாங்கும்போதும் அதில் குறிப்பிட்ட தொகை வரியாக நெடுஞ்சாலை சபைக்குசேரும்படி சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும். அதுபோலவே எரிபொருள் விற்பனையிலிருந்தும் ஒரு தொகை நெடுஞ்சாலை அதிகாரசபைக்குபோகவேண்டும். பாலங்கள்மீது வாகனங்கள் போகும்போது வரி இறுக்கப்படவேண்டும்'' இவை யாவற்றையும் விட அபூர்வமான கருத்து ஒன்றை முன்வைத்தாராம் பிரதமர்! நெடுஞ்சாலைகளின் இரு புறமும் உள்ள வீடுகளின் சொந்தக்காரர்கள் ''நெடுஞ்சாலை முன்பக்கவரி'' என்று ஒரு வரிகட்டலாமாம். நெடுஞ்சாலையில் சாலையிருப்பதால் அதன் விலைமதிப்பு ஏறுவதால் வீட்டுச்சொந்தக்காரர் வரிகட்டுவதில் பிழையில்லை என்பது பிரதமரின் வாதமாம். வாதங்கள் எப்படி இருப்பினும் உண்மை என்ன?

அரசாங்கத்தின் இயலாமை, நிர்வாக ஊழல், பணவிரயம் இவற்றுக்கு ஈடுசெய்வதற்காக பொதுமக்கள் மீது வரிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏற்றி நிலைமையைச் சமாளிப்பதே பிரேமதாசாவின் திட்டமாகத் தெரிகின்றது. பழைய காலத்து இராசாக்கள் எடுத்ததற்கும் வரிவிதிப்பது போன்ற மனப்பான்மையுடனேயே பிரதமரும் ஏனைய அமைச்சர்களும் வரி, வரி, வரி எனத் திட்டமிடுகின்றனர்.

★

எல்லாம் தனியார் மயம்

அரசாங்கம் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரேயொருவழியையே கைமருந்தாக வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இயன்றவரை எல்லா அரசாங்கத் திணைக்களங்களையும் சபைகளாகவும், கூட்டுக் கம்பனிகளாகவும் அதாவது அரசாங்கமும் தனியாரும் பங்குகள் வாங்கி நடாத்தும் கம்பனிகளாக நடாத்தினால்பிரச்சினையே இருக்காது என்பது ஜெயவர்த்தனா கூட்டத்தினரின் கனவு. கூட்டுக்கம்பனிகள் ஆக்கினால் அரசாங்கச் சட்டதிட்டங்கள் செயல்பட தேவையில்லை. விருப்பமான முறையில் வேலைக்கு அமர்த்தலாம்;வேலையால் நீக்கலாம்; நினைத்தபடி ஒருவருக்கு சம்பளம் கொடுக்கலாம். இதனால் வேலை நிறுத்தங்கள் தோன்றமாட்டா என்பதும் லலித் அத்துலக்முதலி போன்றோரின் எண்ணம். இவ்வாறு கனவுகள் கண்ட பலர் வரலாற்றின் குப்பைத்தொட்டிக்குள் மக்களால் தூக்கி வீசப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். ஜெயவர்த்தனா கும்பல் வரலாற்றுப் போக்கிற்கு விதிவிலக்கு அல்லவே?

அரசாங்கம் கூடியவரையில் தனியார்மயமாக்க எண்ணியிருக்கும் தேசியமய நிறுவனங்களில் இ.போ.ச. இலங்கைத் தந்தித் தொடர்பு, திணைக்களம், புகையிரதப் பகுதி, தபால்பகுதி,பெட்ரோலியம் ஆலை என்பன அடங்குமாம். உள்ளூர் வெளிநாட்டு தனியார் நிறுவனங்கள் இவற்றை வாங்கி அல்லது கமிஷனுக்குப் பொறுப்பேற்று நடாத்த இசைந்துள்ளன. தந்தித்தொடர்புத் திணைக்களத்தை அமெரிக்க பலநாட்டுக் கம்பனியான ஐ.டி.டி. என்ற ராட்சத வர்த்தக நிறுவனம் பொறுப்பேற்க முன்வந்திருக்கிறதாம். ஐ.டி.டி.இலேசான கம்பனியல்ல. இலத்தின்அமெரிக்காவில், பொலிவியா பேரு, வெனிசூலா முதலிய பல நாடுகளின் அரசாங்கங்களையே ஆட்டிப்படைக்கும் வல்லமையாய்ந்தது இந்த ஐ.டி.டி. சிலி தேசத்தில் அலெண்டே அவர்களின் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதில் சி.ஐ.ஏ.யுடன் சேர்ந்துஇந்த நிறுவனம் சதி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதைப் பின்னர் பலர் உலகறியக் கூறியிருக்கின்றனர். அத்தகைய அரசியல் அனுபவம் நிறைந்த பயங்கரமான தொழில் நிறுவனம் இலங்கையில் தந்தி, டெலிபோன் சேவையை நடாத்த முன்வந்திருப்பது சாதாரண அனுபவமல்ல.நாட்டின் உயிர்நாடியையே மாற்றுனின் கையில் கொடுத்தது போலத்தான் இருக்கும். டெலிபோன் ஒற்றுக்கேட்டல், இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் அனைத்தையும் அந்நியரிடம் கொடுத்தால் நாட்டை அந்நியர் ஆள்வதற்குக் கொடுப்பதற்குச் சமனாகும்.

தபால் சேவையை உள்ளூர் மகாராஜா நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கவும் யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறதாம். இவை யாவற்றிற்கும் சட்டபூர்வமான வழிசமைப்பது போல அரசாங்கம் விரைவில் பாராளுமன்றத்தில் நகல் சட்டம் ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்க இருக்கின்றது. 'தனியார் மயப்படுத்தும் சட்ட ஆக்கம்' எல்பது அதன் பெயர். கூட்டணிப் பிரமுகர்களின் விசுவாச ஏகாதிபத்திய சார்பான நிறுவனங்கள் தேசியமயமாக்கப் படுவதை நாம் காண்கின்றோம். தேசியமயப்படுத்தல் மட்டும் சோஷலிசம் அல்ல என்பது உண்மையே. தேசியமயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களும் தவறுக நடத்தப்பட முடியும். ஆனால் தேசியமயப்படுத்தப்பட்ட அல்லது அரசாங்கத் திணைக்களங்களை மீண்டும் தனிநபர்களுக்கு விற்பதென்பது அப்பட்டமான தேச விரோத செயலாகும். இது ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்குச் சகல கதவுகளையும் திறந்து விடுவதோடு அவர்களுக்கு மக்களையே ஏலத்தில் விற்பதுமாகும்.

தந்தித் தொடர்பு அமெரிக்காவிடம் தபால் சேவை மகாராஜாவிடம்

கூட்டணிப் பிரமுகர் சட்டவாக்கம் செய்கிறார்

மூன்றாவது மண்டல நாடுகளிலே மக்கள் இயக்கங்

பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரிக்க அதிகரிக்க சிக்கித் திணறும் ஜெயவர்த்தனா கும்பல் முற்றுமுழுதாக ஏகாதிபத்தியத்திற்குச் சரணாகதி அடைவதனூடேயே தம்மைப் பாதுகாக்க விரும்புவதை இது காட்டுகின்றது. ஐ.டி.டி. போன்ற நிறுவனங்கள் இல்லாமலே நமதுநாடு இப்பொழுது ஏகாதிபத்தியத்துக்கு கைப்பொம்மையாகி விட்டது, ஐ.டி.டி. போன்ற நிறுவனம் இங்கு காலடிவைத்தால் பின்னர் இலங்கையின் கதி சொல்லத்தேவையில்லை. யூ.என்.பியின் இத்தகைய தேசவிரோதச் செயல்களை மக்கள் தட்டிக்கேட்டு எதிர்க்க முன்வராவிட்டால் நம்நாடு விரைவிலேயே ஒரு 'தென் கொரியா'வாக அன்றேல் ஒரு சிங்கப்பூராக மாறும் அபாயமே அதிகரித்துவருகின்றது.

தேசவிரோதச் செயல்கள் தொடர்கிறது!

சத்திரசிகிச்சை செய்வதாகக் கூறி சடலத்தை வெட்டுகிறார் நிதியமைச்சர்

வரவுசெலவுத்திட்டம்பற்றிஒருகண்ணோட்டம்

யூ. என். பி. அரசின் நான்காவது வரவு - செலவுத் திட்டத்தை நிதியமைச்சர் சமர்ப்பித்து விட்டார். அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய வர்த்தமானப் பத்திரிகை (கசட்) இருக்கத்தான் இருக்கிறது என்பதை நன்குணர்ந்துள்ள மக்கள், நிதியமைச்சரின் வரவு-செலவுத்திட்ட உரையைப் பாரதூரமாக எடுக்கவில்லை.

வகுப்பறைக் கரும்பலகைகளில் செய்யப்படும் கணிதப் பயிற்சிகள் அவை எழுதப்பட்டதும் அழிக்கப்படுவதைப் போலவே வரவு — செலவுத் திட்ட உரைகளில் தெரிவிக்கப்படும் வருமான ஆலோசனைகள் வெகு துரிதமாக மாற்றியமைக்கப்படும் என்பதை மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

வரவு--செலவுத் திட்ட உரைகளில் முன் வைக்கப்படும் புள்ளி விபரங்களின் முக்கியத்துவமற்ற தன்மை எவ்வாறுயினும் அவ்வுரைகளின்போது தெரிவிக்கப்படும் கொள்கைப் பிரகடனங்கள் அரசாங்கம் எதிர்வரும் ஆண்டில் எடுக்கவிருக்கும் பொருளாதார, நிதி நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு கணிசமான வழிகாட்டியாக அமையும்.

திரு. ரெனி அவர்களின் உரை யூ. என். பி. அரசாங்கம் அன்னிய கடன்களுக்கு அடிமைத்தனமாக கட்டுப்பட்டுள்ளதையும் வர்த்தகத்தில் அதன் திறந்த கதவு எண்ணக் கருத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. சகலவிதமான பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகளையும் இரட்டைப் பரிவர்த்தனை விகிதங்களையும் நிராகரித்ததன்மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இருந்துவந்த தடைகள் அகற்றப்பட்டுவிட்டதாக அவர் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். முன்னைய அரசாங்கம் ஒரு முற்றுகையிடப்பட்ட பொருளாதாரத்தை ஏற்டுத்தியிருந்ததாக ரெனி சாடுகிறார். தற்போதைய கொள்கையை முன்வைப்பவர்கள் முன்னைய அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை முடக்கிவிட்டதாகவும் அதன் பிகார ணத்தினாலேயே சகலதுறைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் தேக்கமடைந்துவிட்டதாகவும் வாதிடுகின்றார்கள். இதற்காகவேதான் தற்போதைய அரசாங்கம் முன்னைய அரசாங்கம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தோற்றுவித்த தடைகளை நீக்குகிறது எனக் கூறப்படுகிறது.

முன்னைய ஆட்சிக்காலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி இல்லையெனபது உண்மைதான். முன்னைய ஆட்சியின் சில கொள்கைகள் திட்டவட்டமாகப் பிழையானதே. ஆனால் சில கொள்கைகள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றிச் சரியானவை.

சென்ற அரசாங்கத்திற்கு தெளிவான பாதை இருக்கவில்லை. அதன் கொள்கைகள் பிரயோசனத் தன்மையோ, தொடர்போ கொண்டிருக்கவில்லை. அந்த அரசாங்கத்திற்குள் பல்வேறு வகைப்பட்ட போக்குகள் இருந்தன. ஆனால் இன்றைய அரசாங்கம் ஒரு தெளிவான வர்க்க நிலைப்பாட்டையும். ஒருமுகப்பட்ட அமைப்பையும்கொண்டுள்ளது. தாங்கள் அன்னிய மூலதனத்திற்கும், உள்ளூர்த் தரகு முதலாளித்துவத்திற்கும் சேவைசெய்வதில் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள்தெளிவாக உள்ளனர்.

உள்ளூரிலேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் இறக்குமதி செய்வதற்கு முன்னைய ஆட்சியாளர் விதித்திருந்த தடை உண்மையில் ஒரு சரியான முடிவேயாகும். ஆனால் இது முடிவான கொள்கை அடிப்படையில் உருவாக்கப்படவில்லை; தேவையின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே செய்யப்பட்டது.

முன்னைய அரசாங்கம் தோற்றுவித்த 'நோய்களைத்' தீர்த்துவைக்கப் போகிறோம் என்ற போர்வையில் தற்போதைய ஆட்சியாளர் நமது பொருளாதாரத்தை மேலும் பல வியாதிகளுக்கு உட்படுத்துவதில் மட்டுமே வெற்றிபெற்றுள்ளனர். இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை முன்னைய அரசாங்கம் தேக்க நிலைக்கு இட்டுச்சென்றதென்றால் தற்போதைய அரசாங்கம் அதைப் பின்னுக்குக் கொண்டு செல்கின்றது.

எமது பொருளாதாரத்தின் வியாதிகளை முன்னைய அரசு குணப்படுத்தத் தவறியது உண்மைதான். ஆனால் பெரும் வேதனைகளுக்குட் பட்டிருந்த நோயாளிக்கு சிறு மயக்கத்தைக் கொடுத்து வேதனை தெரியாத நிலையில் வைத்திருக்கும் மருந்துகளைப்போல அது மானியங்களை கொடுத்து வந்தது. ஆனால் சத்திர சிகிச்சை செய்யவந்த தற்போதைய வைத்தியர்களோ நோயாளியைக் கேவலமான முறையில் 'கண்டதுண்டமாக வெட்டி' வருகிறார்கள். முடிவு என்னவாயிருக்குமெனில் சடலத்தைக்கூட அடையாளம் காணமுடியாத நிலையே ஏற்படுத்தும்.

"சகல மானியங்களையும் அகற்றி அபிவிருத்திப் பாதையைத் துப்புரவாக்க வேண்டும்; எதைத்தன்னும் செய்து வெளிநாட்டு உள்நாட்டுக் கடன்களைப் பிரமாண்ட அளவில் பெற்று அபிவிருத்திக்கு நிதி வழங்க வேண்டும்." இதுவே நிதியமைச்சர் வழங்கும் மருந்தாகும்.

நாட்டின் நிதிக்கு மானியங்கள் ஒருசுமையாக அமைகின்றன எனபதைச் சொல்ல எமக்கு ஒரு ரெனி டீமெல் தேவையில்லை. ஆனால் அவற்றை நீக்குவதற்கு நேரம், காலம் இல்லையா? நம்மைப் போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் சமூகத்தின் வசதி குறைந்தவர்களுக்கு மானிபம் கட்டாயம் கொடுத்தல்வேண்டும். அவர்களை உயிருடன் வைத்திருக்க வேண்டுமானால் இது அவசியமாகும். மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் கூட வேலையற்றோருக்கு ஒரு சிறுதொகை பணம் கொடுக்கப்பட்டு வருவதை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

மக்கள்விரோதி ஒருவனே தற்போதைய சூழ்நிலையில் முழுமானியத்தையும் அகற்றப்படவேண்டுமென நினைப்பான். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும். ஒவ்வொரு யுவதிக்கும் வாழ்க்கையை நடாத்துவதற்கு தேவையான வேதனத்தை வழங்குவதை உறுதி செய்தபின்னரே முழுமானியத்தையும் நீக்குவது பற்றி யோசிக்கலாம்.

மிகவும் மோசமானது என்னவெனில் யூ. என். பி. அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கான மானியத்தில் கத்தியைஅழுத்தும் அதே வேளை செல்வந்தர்களுக்கு மானியத்தை வழங்குவதுதான். சுரண்டும் வர்க்கங்கள் இன்று பெரிதும் மானியங்களைப் பெறுகின்றன. கள்ளவழிகளில் பெற்றுக்கொண்ட இலாபங்கட்கு வரிந்சலுகைகள், வரிக்கழிவுகள், குவித்தேய்மானக் கழிவுகள் என்ற ரூபத்தில் இந்த மானியங்கள அமைகின்றன. அன்னிய நாணயங்கள் — ரூபாய் பரிவர்த்தனையில் எமது ரூபாய் பெறுமதியை இழக்கும் போதெல்லாம் தனது நாணயத்திற்கு அதிகரித்த வாங்கும் சாதியைப் பெறும் உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கு இலங்கை மக்கள் மானியம் வழங்குகின்றார்கள். செல்வந்தர்களுக்கு இந்த வகையில் மானியம் வழங்கும் அரசாங்கம் ஏழைகள் அனுபவித்துவரும் மானியங்களைப் பறிப்பதற்கு தார்மீகரீதியில் எந்த உரிமையையும் கொண்டிருக்க முடியாது.

எமது வியாதிகளுக்கு அன்னிய "உதவிகளையே" நம்பியிருப்பது என்றும் கைவிடப்பட்ட கதியாகவேயிருக்கும். கடன்கள் — பணம், பணம் அல்லது பல்வேறு நிபந்தனைகளுடன் கூடிய செயற் திட்டம் உதவி என்ற போர்வையில் வரும்போது பெருமளவில் தங்கியிருக்கும் நிலை. அரசியல் அடிமைத்தனம் என்பதற்கே இட்டுச் செல்லும். உதவி என்ற மாய்மாலத்தை உலகின்சுரண்டும் பகுதியினர் கண்டுபிடித்ததன் நோக்கமே மூன்றாம் உலகநாடுகளின் செலவில் தம்மைக்கொழுக்க வைக்கவும். வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் மீது தனது அமுங்குப் பிடியைத் தொடர்ந்து நிலைநாட்டவுமேயாகும்.

அன்னிய உதவிகளைமேலும் மேலும் பெற்ற நாடுகள் தமது பொருளாதார கஷ்டங்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாகப் பெரும் பொருளாதாரநெருக்கடிக்குள் சிக்குப்பட்டதையே சரித்திரம் மீண்டும் மீண்டும நிரூபித்துள்ளது. பிறேசில், பெரு, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகள் மிகவும் அண்மைக்காலத்து அனுபவங்களைப் பார்த்தால் கியூபா, வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளைக் கூறலாம்.

எம்மைப்போன்ற நாடுகளுக்கு ரெனிடீமெல் கூறும் ஆலோசனைக்கு எதிர்மாறான கதவடைப்புக் கொள்கையினால் பல பிரத்தியேக நன்மைகள் உண்டு. நாம் நிச்சயமாக சக்திவாய்ந்த வெளிநாட்டுச் சக்திகளுக்கு கதவை திறந்துவிடப்படாது. அவை இங்கு வருவது எமது வளங்களைச் சூறையாடவும் எமது உழைப்புச்சக்தியைச் சுரண்டவுமேயாகும்.

எம்முடன் சமத்துவமாக பரஸ்பரநலனுக்காக உண்மையான ஒத்துழைப்பிற்காக உறவு வைத்துக் கொள்ள முன்வருகிற்வர்களுக்கு கதவை திறக்கவேண்டும். இரு சாராருக்கும் பரஸ்பரமாகச் சமத்துவமாக பயன்படாத எந்த உதவியும் அப்பட்டமான கொள்ளையே தவிர வேறில்லை.

ஏகாதிபத்திய — முதலாளித்துவ உலகம் ஏற்கனவே முழு அழிவைநோக்கிச் செல்கின்றது. எமது நாடும் அந்தத் திசையிலேயே இழுத்து செல்லப்படுகின்றது. இந்தப் போக்கைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு ரெனியின் கொள்கைகள் தீவிரமாகத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்திய உலகின் தேர்ச்சில்லுடன் பிணைக்க முடியாத வாறு நமது நாட்டைஇணைத்துக்கொள்ளச் செய்கிறது. இதற்கு மாறாக இந்த அழிவைத்தடுக்க வேண்டுமாகில் நாம் எமது சொந்தமுயற்சி அனுபவம் வளங்கள் என்பனவற்றில் தங்கியிருக்கும் திசையிலே செல்லவேண்டியதே சரியான வழியாகும். நிதியமைச்சர் வழங்கும் மருந்து தரகு முதலாளிகளுக்கு சாந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடும், ஆனால் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும் உழைக்கும் வெகுஜனங்களுக்கும்இது நஞ்சாகவே அமையும்.

எச். எல். கே. கரவிட்ட
பொதுச் செயலாளர், உழைக்கும் மக்கள் கட்சி

ஸ்ரீமாவோவின் வடபகுதி விஜயத்தின் போது யூ. என். பி. எதிர்ப்புணர்வு பிரதிபலித்தது

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியான திருமதி ஸ்ரீமாவோபண்டார நாயக்கா அவர்கள் அண்மையில் வடபகுதிக்கு ஒரு விஜயத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். யூ. என். பி. அரசு பதவிக்கு வந்தபின்பும் குடியியல் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு — பாராளுமன்ற ஆசனம் இழக்கப்பட்டபின் முதல்தடவையாக சிறிமாவோ வடபகுதிக்கு வந்திருந்தார். அவருக்கு பலாலி விமான நிலையத்திலும், சுன்னாகம், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, வவுனியா ஆகிய இடங்களிலும் வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. ஏனைய பல இடங்களிலும் வரவேற்புகள் நடைபெற்றன. யாழ்நகரில் ஐந்துகட்சிகளின் கூட்டம் என்ற பெயரில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்களது வரவேற்புக் கூட்டங்களிலும், அவர் உரையாற்றிய யாழ்ப்பாணப் பொதுக்கூட்டத்திலும் பல்

= நமது நிருபர் =

லாயிரக்கணக்கான வடபகுதி மக்கள் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டதையிட்டு சரியான மதிப்பீடு ஒன்றைச் செய்வது அவசியமாகும். எவ்விதமமுப் பல் காரணங்களும் இன்றி திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக்காலத்தில் வடபகுதி மக்கள் பல கசப்பான அனுபவங்களை அனுபவித்தனர் என்பது உண்மையே. இனரீதியிலும், பிரதேசரீதியிலும் வேறும் வழிகளிலும் வடபகுதி மக்கள் அன்று ஒருதலைக்கட்டான நிலைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் ஒரு புறத்தே வைத்துவிட்டு இன்றையநிலையில் மக்களை மிகமோசமான வழிகளில் அச்சுறுத்தி அடக்கிவரும் யூ. என். பி.க்கு எதிரான உணர்வை வடபகுதி மக்கள் பிரதிபலிக்கும்வகையில் நடந்து கொண்டது மிகமிக நியாயமானதும் வரவேற்கக்கூடியதுமாகும். மக்கள் எப்பொழுதும் ஒருபக்கமாக விடயங்களைப் பார்ப்பவர்கள் அல்லர். அவர்கள் எல்லாப் பக்

(4-ம்பக்கம் பார்க்க)

சண்முகதாசன் பதில் சொல்வாரா?

மூன்றுலகக் கோட்பாட்டை எதிர்க்கும் கனவானுக்கு மாஓவின் ஐக்கியமுன்னணி பற்றி பேச அருகதையுண்டா?

திருவாளர் சண்முகதாசன் அவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் எவ்விதக் கொள்கையை முன்வைத்தாலும், அக்கொள்கை தேசத்தமுவிய தானதோ — மக்களினது அபிலாஷைகளையொட்டியோ அன்றிக் கட்சியினது அடிப்படைக் கொள்கையை யொட்டியோ வைக்கப்படுவதில்லை. மாறுக முழுமையான சண்முகதாசன் என்ற ஒரு தனிநபரின் விருப்பு —வெறுப்புக்களில் இருந்தும் அவரது சுய அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் அடிப்படையில்தான் அவரது கொள்கைகள் இருக்கும். ஆனால் திரு.சண்முகதாசனைப் பொறுத்து ஒரு விடயம் என்கையாக இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி திரிபுவாதக் கட்சியிலிருந்து பிளவடைந்த ஆரம்ப காலத்தில் ஓரளவுக்கு ஸ்தாபனரீதியிலும், வெகுஜன ரீதியிலும் சக்தி மிக்கதாக இருந்தது; அந்த வேளைகளில் 'ஐக்கிய முன்னணிக் கோட்பாட்டை' ஒரு மூளைப் போக்காகவும், ரொக்சீச நிலைப்பாட்டிலுமிருந்து உதாசீனம் செய்தவரே இந்த சண்முகதாசன் எனபது நினைவுகூரப்படல் வேண்டும். அன்று ஐக்கியமுன்னணிக் கோட்பாட்டை உதாசீனம் செய்தது மட்டுமன்றி அதை ஓரளவு சரியாக முன்வைத்த சக்திகளையும் கட்சிக்குள்ளிருந்து உதைத்துத் தள்ளியவருட காலத்தில் சண்முகதாசனின் நிலைப்பாட்டினுல் ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டியெழுப்ப முடியாமல்போனது மட்டுமன்றி திரிபுவாதக்கட்சியிலிருந்து பிளவடைந்த காலகட்டத்தில் ஓரளவு சக்திமிக்கதாக இருந்த கட்சியை ''கழுதையை தேய்த்து கட்டெறும்பாக்கிய நிலைக்கும். கொணர்ந்து விட்டுள்ளது.

முதலாளித்துவச் சட்டப் புத்தகங்களிலிருந் ஓட்டைகளைக் கண்டுபிடித்து எதிரிகட்காகவும் வழக்காளிகட்காகவும் வாதிடும் முதலாளித்துவ 'சட்டத்தரணிகள்' போன்றுதான் சண்முகதாசனும் மாக்சிச — லெனினிசப் புத்தகங்களிலிருந்து தனது தவறுன நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதாரங்கள் தேடுவார்; அவரது தூரதிஷ்டம் ஒருசட்டத்தரணியாகாது கட்சியின் கொள்கை வகுக்கும் 'ஒத்து வராத வேலைக்கு' முன்வந்ததாகும். உதாரணமாக 1965 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் பங்கு கொள்ளவதற்கும் நிர்ப்பந்தித்தார். அதில் வேடிக்கை என்னவெனில் இன்று ஐக்கிய முன்னணிபற்றியும் பொது எதிரிக்கு எதிராக சகல சக்திகளுடனும் ஐக்கியப்படவேண்டும் எனவும் வேதம் ஓதுவதுதான்.

சண்முகதாசனின் தவறுன தத்துவ நிலைப்பாடானது ஒருபோதும் ஐக்கிய முன்னணிக்கான சரியான கொள்கையை முன்னெடுக்க உதவிசெய்யாது. இன்றும் தவிர்க்கமுடியாத நிலையில் தன் பெயரை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக மட்டுமே ஐக்கிய முன்னணிபற்றிப் பேசுகின்றார். ஆனால் அதுகூட அதிக காலம் செல்லாது என்பதே அவரது நிலைப்பாட்டை நன்கறிந்தவர்களின் கருத்தாகும்.

உதாரணமாக 1978ஆம் ஆண்டில் ''பத்துக்கட்சிகளின் ஐக்கியம்'' பற்றி அதிகம் பேசி ஒரு சரியான ஐக்கிய முன்னணி உருவாகி விட்டதாக அறிவித்தார். சிறிதுகாலத்தில் அந்தப் பத்துக் கட்சிகளில் ஐந்தை உதறித் தள்ளினார். காரணம் அவரது சீவவிரோதக்கொள்கைகளை ஏற்க மறுத்ததுதான். எஞ்சிய ஐந்துகட்சிகள் என்று கூறி அதன்சார்பில் ஒரு பத்திரிகையையும் இடையிடையே வெளிவந்தது. 1979இல் அந்த முன்னணிக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. பின்பு சண்முகதாசன் திரிபுவாதிகளை (அவரது பழைய தோழர்கள்) மையமாகக்கொண்ட தொழிற்சங்க கூட்டில் 'கதாநாயகன் பாத்திரம்' மேற்கொண்டார். இவர் இணைந்த ஹைட்பார்க் கூட்டத்தில்; ''எனது வாழ்நாளில் இன்றுதான் மிகவும் சந்தோஷம் அடைகின்றேன்; ஏனெனில் நாம்மீண்டும் ஐக்கியப்பட்டிருக்கின்றோம்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தார். சிலகாலம் சென்றது; தொழிற்சங்கக் கூட்டு நடாத்திய கூட்டங்களில் மக்கள் கலைந்த பின் பேசும் இறுதிப் பேச்சாளராக சண்முகதாசன் விடப்பட்டார் அதனால் கோபமடைந்து ''தொழிற்சங்கக் கூட்டிலிருந்து தூர விலகிக் கொண்டார். அதன்பின்பே இப்பொழுது புதிய ஐந்து கட்சிக் கூட்டில் போய் அமர்ந்துள்ளார். அதில் கூடத் தெளிவில்லாத நிலையிலேயே ஏதோ ஏதோ எல்லாம் பேசுகிறார். 1978-ம் ஆண்டு கட்சியின் பிளவிற்குப் பின் வாழ்ப்பாணத்தில் தனி ஒரு கூட்டத்தைத் தானும் நடத்துவதற்கு வக்கற்ற சண்முகதாசன் ஐந்து கட்சிகளின் கூட்டத்தின் மூலம் பெரும்பாடுபட்டு மக்கள் முன்னால் தோன்றியது அவரையும் அவரது ரசிகர்களையும் பொறுத்தவரை ''பெரும்'' காரியம்தான். ஆனும் அடுத்தது என்ன என்பதே பலரது கேள்வியாக உள்ளது.

அரசியல் மாணவன்

மேண்டும் என்பதற்கு தோழர் லெனின் அவர்களின் புத்தகங்களிலிருந்து சிலவசனக் கோவைகளை எடுத்து எதம் பலபுரித்தவரும் இவரேதான் பின்பு 1970ல் தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என அதே தோழர் லெனின் அவர்களின் புத்தகங்களிலிருந்து பிறி தொருவாக புரிந்தவரும் மேற்படி நபரேயாவர். இவ் வாறுதான் 'ஐக்கிய முன்

அடுத்த இதழில்

லின் பியோ- 'நால்வர் குழு' சதிக் கும்பலுக்கு எதிரான வழக்கு விசாரணை விபரங்கள் வெளிவரும் (ஆ-ர் குழு)

ஸ்ரீமாவோவின் வடபகுதி.....

(3-ம் பக்கத் தொடர்)

களிலிருந்தும் விடயங்களை அலசி ஆராய்பவர்கள் என்பதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. சிறிமாவோவின் ஆட்சிக்காலத்தில் வடபகுதி மக்கள் பெற்ற சாதகமான நல்ல விடயங்களையும் மக்கள் நினைவுகூர்ந்துகொள்ளத் தவறவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்றைய கொடுமைமிக்க யூ.என்.பி. ஆட்சியின்மீது மக்களுக்கேற்பட்டுள்ள அதிருப்தி, வெறுப்பு ஆகியவை சிறிமாவோவின் பேரவேற்புகளிலும், பொதுக் கூட்டத்திலும் எதிரொலித்து நின்றது நல்லதொரு அம்சமாகும்.

சிறிமாவோ பண்டாரநாயகாவின் வடபகுதி விஜயத்தை தோல்வியுறச் செய்வதற்கும், மக்கள் மத்தியில் குழப்பமான நிலைமைகளை உருவாக்கவும் யூ.என்.பி.யும் ஏனைய பிற்போக்குச் சக்திகளும் பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டன. குறிப்பாக 'வீரகேசரி' ப் பத்திரிகை ஒருவாரமாகத் தொடர்ச்சியாகவே மக்கள்மத்தியில் குழப்பகரமான நிலையை உருவாக்கும்விதத்தில் செய்திகள் வெளியிட்டன. பழையகதைகளை எல்லாம் மக்களுக்கு நினைவூட்டி கூட்டங்கள் குழப்பத்தில் முடிவடையலாம் என்ற அளவிற்கு வதந்திகள் உருவாகுவதற்கு வீரகேசரிப் பத்திரிகை முயன்றது. வீரகேசரி யூ.என்.பி.யினதும் பெரு முதலாளியான ஞானத்தினதும் ஊதுகுழல் என்பதையும் அது ஏன் இவ்வாறு செய்திகள் வெளியிடுகின்றது என்பதையும் உணரப்பெற்ற வடபகுதி மக்கள் மிகவும் நிதானத்துடனும் பொறுப்புடனும் இருந்து தமது யூ.என்.பி. வெறுப்பை மிக நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்திக்கொண்டனர்

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மிகப்பெரிய கூட்டமானது யூ.என்.பி.யை எதிர்க்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவால் மட்டுமே வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது என்பதே உண்மையாகும். அக்கூட்டத்திற்கு தாங்கள்தான் பாதுகாப்புப் படைக் குவிப்புச் செய்ததாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் ஏனைய சில உதிரிகளும் தம்பட்டம்டித்து திரிகின்றனர் தங்களைத்தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது அரசகாவல் படையினரின் தயவில் உலாவி வருபவர்கள் இப்பெரிய கூட்டத்தைப் பாதுகாக்க படை திரட்டினார்களென கூறுவது வெறும் கதையளப்பு என்பதை நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்தோர் அறிவர். அதேவேளை திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா அவர்கள் யாழ். மாநகரசபை வளவில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியை சேர்ந்த காலம் சென்ற அல்பிரட்துரையப்பா அவர்களின் சிலைக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதற்கு தமிழர்கூட்டணி தலைமை நிர்வாகத்தலைமைப் பீடத்தின்மூலம் தடை விதித்ததான சம்பவமானது மிகவும் பரிகசிக்கத்தக்க 'அரசியல் சின்னத்தனம்' என்றே கூறவேண்டும்.

மொத்தத்தில் ஸ்ரீமாவோவின் வடபகுதி விஜயமானது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் திருமதி பண்டாரநாயக்காவிற்கும் வடபகுதி மக்களின் அபிலாஷைகளை நேரடியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும் — தெரிந்துகொள்வதற்கும் ஏற்பட்ட நல்லதொரு சந்தர்ப்பமாகும். ஆதலால் அவர்கள் கடந்தகால நிலைமைகளிலிருந்து விடுபட்டு தேசியரீதியில் முழுமையானதும், சரியானதுமான கொள்கைத் திட்டத்தை முன்வைப்பதும், அதில் குறிப்பாக தமிழ் மக்களதும் ஏனைய சிறுபான்மையோரினதும், அடிப்படையானதும், நியாயமானதுமான உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிப்பதும் அவசியம் என்பதையே ஸ்ரீமாவோ அவர்களின் வெற்றிகரமான வடபகுதி விஜயம் வலியுறுத்துகின்றது. இதுவே இன்றைய யூ.என்.பி. எதிர்ப்பு இயக்கத்திலும் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்கின்றது.

குடியமர்ந்த காணிகள் சொந்தமாக்கப்படவேண்டும்

(1-ம் பக்கத் தொடர்)

ஈழம் வேண்டுமாம். இந்த முதலாளிகளில் தங்கி நிற்கும் தமிழர் கூட்டணியினர் சில காலத்திற்கு முன் மலையக மக்களை வடக்கு-கிழக்கு வந்துகுடியேறுமாறு அழைப்பு விட்டதை இவ்வேளை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அவர்கள் அன்று அழைப்பு விட்டது மலையக மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக அல்ல, தங்களால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் தமிழ் முதலாளிகளுக்குக் குறைந்த கூலியில் உழைப்பதற்கே என்பதை இன்று எல்லோரும் தெளிவாகக் காண முடிகின்றது. மலைபகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இன்று வடக்கு-கிழக்கில் வாட்டி வதைத்து சுரண்டல் நடத்துவோர் சாதாரண தமிழ்த் தொழிலாளர்களோ அன்றி சாதாரணவிவசாயிகளோ அல்லர். தமிழர் கூட்டணிக்கும், யூ.என்.பி.க்கும் வக்காலத்து வாங்கி நிற்கும் தமிழ்ப் பிற்போக்கு முதலாளித்துவ சக்திகள் என்பது இனங்காட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

மறுபுறத்திலே தார்மீகம் பேசும் யூ.என்.பி. ஆட்சி வடக்கு கிழக்கில் குடியமர்ந்த மலையக மக்களுக்கு அவர்கள் காடுவெட்டி சீரணமாக்கிய காணிகளைக்கூடக் கொடுக்க மறுத்து வரும் அநீதி நடைபெறுகின்றது. அத்துமீறி அரசகாணிகளில் குடியமர்ந்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் காணிகளை சொந்தமாக்கி வரும் அதேவேளை மலையக மக்களுக்கு மாத்திரம் அவ்வாறு செய்ய அரசு மறுக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் கூறும் காரணம் 'பிரஜா உரிமை அற்றவர்கள்' என்பதாகும். இங்கே பலர் பிரஜா உரிமை பெற்றிருந்தும் அதை அத்தாட்சிப் படுத்துவதற்கு எதுவும் அற்ற நிலையிலேயே உள்ளனர். அவர்கள் இனக்கலவரம்போன்ற கொடுமைகளால் சகலவற்றையுமிழந்த வெறும் மனிதர்களாகவே வந்து காடுவெட்டி குடியமர்ந்தனர். எல்லா வழிகளாலும் வஞ்சிக்கப்பட்டு வந்து தாமாகவே காடுவெட்டி குடியமர்ந்து கூலிவிவசாயிகளாகவும் சுயமுயற்சி விவசாயிகளாகவும் இருந்துவரும் மலையக மக்களுக்கு எவ்வித நிபந்தனையும் இன்றி அரசாங்கம் காணிகளை வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை சகல அரசியல் — தொழிற்சங்க — பொது ஸ்தாபனங்களும் வற்புறுத்தவேண்டும்.

றீகனின் வெற்றியும் காட்டரின் தோல்வியும்

அண்மையில் நடந்து முடிந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ரொனல்ட் றீகன் மாபெரும் வெற்றியீட்டியதும், இருபத்தாறு வருடங்களுக்குப்பின் அமெரிக்க செனற்சபையில் குடியரசுக் கட்சி பெரும்பான்மை பலம் பெற்றிருப்பதும் மக்கள்சபையிலும் ஜனநாயகக் கட்சியினரிடமிருந்து முப்பத்தைந்து ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியதும், பலரும் அறிந்த செய்திகளாகும். தாராளக்கொள்கையுடைய லிபரல்களிடம் இருந்து பழமை வாய்ந்த போக்குடைய கன்சர்வேட்டிவ்கள் பதவியைக் கைப்பற்றியுள்ளதாகப் பத்திரிகை எழுத்தாளர்கள் பலவாறு எழுதியுள்ளனர்.

விஷயமறிந்த அமெரிக்க முதலாளித்துவப் பத்திரிகையாளரே புதிய ஜனாதிபதியின் கொள்கைகள் எவ்வாறு அமையும் என்பதுபற்றி இன்னும் துணிந்து அபிப்பிராயம் கூறத் தயங்குகின்றனர். தேர்தல் பிரச்சார காலத்திலே ஒரு ஜனாதிபதி வேட்பாளர் கூறும் அத்தனையையும் பதவிக்கு வந்ததும் பூரணமாக அமுல்நடாத்த மூடியும் என்பது பொதுவாக நடவாத காரியம் எனினும் சர்வதேச உறவுகளில் றீகன் சிலபல மாற்றங்களைக் கொணருவார் என்பதே யாவரினதும் துணிவாகும். றீகன் என்று கூறும்போது அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவு என்பதே உண்மையாகும். அமெரிக்க ஏகபோக முதலாளித்துவம் அடிப்படையில் இரண்டு போக்குகளை அல்லது தந்திரோபாயங்களை மாறிமாறிக் கடைப்பிடித்து வந்திருப்பதை அரசியல் வரலாற்று அவதானிகள் அறிவர். ஒன்று வெளிப்படையாகத் தலையிடாக்கொள்கை மற்றது தலையீட்டுக் கொள்கை. அதாவது உலக நாடுகளின் விவகாரங்களில் தலையிடுவதும், தலையிடாமையும் என்று பொதுப்படக் கூறலாம்.

அறுபதுகளிலே வியத்நாமில் நடந்த சம்பவங்களை தொடர்ந்தும், யுத்தத்தின் விளைவாக அமெரிக்காவுக்குள்ளே எழுந்த இயக்கங்களின் பயனாகவும், போர் அந்நிய விவகாரங்களில் தலையிடு, இராணுவப் போட்டா போட்டி முதலியவற்றுக்கு எதிராக அமெரிக்க மக்களிடையே பேருணர்வு ஒன்று தோன்றியது. நிக்சன் ஜனாதிபதிப் பதவியிலிருந்து நீங்கியது இந்த உணர்வினால் உந்தப்பட்ட மக்களின் கண்டனங்களினாலேயாகும். கார்ட்டர் பதவிக்கு வந்ததும் சமாதான அபிலாஷைகளினாலேயாகும்.

அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் இந்த எழுச்சிக்கு முகம் கொடுத்துச் சில 'சமாதான' முயற்சிகளை மேற்கொண்டது மக்கள் சீனாவுடன் நல்லுறவுகளை ஏற்படுத்தியதும், கியூபா விடயத்தில் சிறிது விட்டுக் கொடுத்து நடந்ததாவும் சோவியத் யூனியனுடன் ஆயுதக்கட்டுப்பாட்டுப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டதும், ஒப்பந்தஏடுகளில்கைச்சாத்திட்டதும் பிறவும் இந்த'சமாதான' போக்கின் பிரதிபலிப்புக்களாகும். 'சமாதான' காலப் பகுதியில் இராணுவக் கெடுபிடிகள் சற்றுக் குறைந்தன என்றே கூறவேண்டும். ஆனால் இத்தகைய கொள்கை அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துக்கு நீண்டநாள் ஒத்துவராத கொள்கை. ஏலவே இராணுவத் தளபாடங்களையும் போர்க் கருவிகளையும் உற்பத்திசெய்து விற்பதிலேயே அமெரிக்க பெரு முதலாளித்துவம் தங்கியிருக்கிறது. ஆயினும் உள்நாட்டில் எழுந்த ஜனநாயக-தார்மீக எழுச்சிகளைச் சாந்தப்படுத்தும் முகமாகத் தற்காலிகமாகவேனும் அமெரிக்க ஆளும்வர்க்கம் லிபரல் முகத்தைக் காட்டியது.

இதேகாலப் பகுதியில் அமெரிக்க பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி அதாவது தலையிடாக் கொள்கையை அமெரிக்கா பின்பற்றுவதை பயன்படுத்தி போட்டி மேலாதிக்க வல்லரசான ரஷ்யா உலகளாவிய ரீதியில் தலையீட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது. உலகின் பல பாகங்களில் இராணுவ சதிப்புரட்சிகளையும், உள்நாட்டு யுத்தங்களையும் கட்சி மோதல்களையும் தூண்டிவிட்டு சோவியத் சார்பான பொம்மை அரசாங்கங்களை உருவாக்கியது. எதியோப்பியா, யெமென், ஆப்கானிஸ்தான், அங்கோலா முதலிய நாடுகள் உதாரணம். பலகாலமாக அமெரிக்காவின் கோடிப்புறம் என்று கருதப்பட்டுவந்த லத்தினமெரிக்கா விலேகூட ரஷ்ய ஊடுருவல் பெருமளவில் நடைபெற்றுள்ளது. அத்துடன் கியூபா, வியத்நாம் முதலிய ஏவல் நாடுகள் மூலம் உலகின் பல பகுதிகளில் சின்னஞ்சிறு நாடுகளில் இராணுவச்சதி வேலைகளில் ஈடுபட்டது. ஒரு காலத்தில் அமெரிக்க சி. ஐ. ஏ. செய்த வேலைகள் ரஷ்ய கே.ஜி.பீ. செய்துவர ஆரம்பித்திருக்கிறது; வெற்றிகளும் கண்டிருக்கின்றது.

இந்த நிலைமையிலேயே அமெரிக்க வாக்காளர் மத்தியில் அமெரிக்காவின் பலவீனம், பாதுகாப்பின்மை முதலியனபற்றிய அச்சத்தை ஆளும் வர்க்கம் ஏற்படுத்தி பலம்வாய்ந்த அமெரிக்காவை இராணுவ சமநிலைக்கு ஏற்ற அமெரிக்காவை உருவாக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வளர்த்துவந்திருக்கிறது. றீகன் இந்தப் போக்கிற்குப் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிறார் என்பது வெளிப்படை;

இதன் விளைவு எப்படி இருக்கும்? சிக்கல் நிறைந்த இவ்வினாவிற்கு விடையளிப்பது இலகுவல்ல. ஆனால் ஒன்று தெளிவாயுள்ளது. றீகன் பதவிக்காலத்தில் கெடுபிடி யுத்தம் மீண்டும் வலுவடையும். பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் சமாதானம் என்பதிலும் பார்க்க, இராணுவம் பலத்திலே சமநிலை காண்பதால் சமாதானம் என்ற கருத்து வலுவடையும். உலகில் இராணுவ தளபாடங்களின் உற்பத்தி இன்னும் அதிகரிக்கும். இராணுவ முகாம்களும் பெருகும்.

இந்த நிலைமை உலகமக்களுக்கு வாய்ப்பாக இல்லை என்பதை வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. சீனாவும் மூன்றாவது மண்டல நாடுகள் சிலவும் வற்புறுத்திவந்திருப்பதுபோல நாடுகளின் இறைமையையும், சுதந்திரமும் பாதுகாக்கப்பட்டுபுதிய பொருளாதார அமைப்பு உருவாகுவதற்கு இது உகந்த காலப் பகுதியாக இருக்காது. மாறாக அமெரிக்கா ரஷ்யா ஆகிய இரு வல்லரசுகளுக்கும் அவற்றின் வழி நிற்கும் "நேச" நாடுகளுக்கும் புதிய செடுபிடி யுத்தம் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். புயல்வேகத்தில் பிரசாரங்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இதுவே றீகனின் வெற்றி குறிப்பது. ஆயினும் ஒரு நம்பிக்கைக்கு இடமுண்டு. மக்கள் இயக்கங்கள் வலிமை பெறவும் இது பயன்படும். மேலாதிக்க வல்லரசுகளை மேலும் இனங்கண்டு, உலக மக்கள் வீறுடன் செயலாற்ற வேண்டிய காலம், இலங்கை மக்களுக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய மூன்றாவது உலக மக்களுக்கும் வந்துவிட்டது.

★

உலகம் அங்கும் இங்கும்

தீர்க்கமுடியா பிரச்சினைகளில் சிக்கித் தவிக்கிறார் இந்திரா

இந்த வருடத்தின் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் நடந்த பொதுத்தேர்தலிலே இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலான காங்கிரஸ் பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் பதவிக்குவந்தது, பாராளுமன்ற அரசியல் அளவுக்காலாகவும் மாமூல் ஆட்சிமுறைய கவும்கொண்டு விமர்சனம் செய்யும் பத்திரிகையாளர், இந்திராகாந்தியின் வெற்றியைப் பற்றியும், காலம்சென்ற சஞ்சே காந்தியின் பங்குபற்றியும் பக்கம் பக்கமாக எழுதித்தவித்தனர். "இந்திரா இந்தியா, இந்தியா இந்திராவே" என்று போதையில் பாடிய கண்ணதாசன் போன்ற பலபத்திரிகையாளரும் பரவசத்தில் எழுதித் தள்ளினர். அந்த "மகத்தான மாறுதல்" நடந்து ஒரு வருடம்கூட ஆகவில்லை. இன்று ஆரவாரம் எல்லாம் அடங்கி ஓய்ந்து யதார்த்த நிலைமை யாவர்க்கும் புலப்படும்படியாய் இருக்கிறது. நாம் காண்பது என்ன?

பொருளாதாரத் துறைகளில் மந்தநிலைமை, வருப்பு —இனங்கட்கிடையில் மோசமான முரண்பாடுகள், பிரதேசங்களுக்கிடையே பாரதூரமான கருத்துவேறுபாடுகள் சர்வதேச அரங்கில் குறிப்பாக மூன்றாவது உலகநாடுகள் மத்தியில் இந்தியா முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு தனிமைப்பட்டு நிற்கும் தன்மை இந்திராகாந்தியின் தலைமை சோர்ந்து போய்க் கிடக்கும் காட்சி இவையே இன்றைய இந்தியாவின் நிலைமை.

மலைபோல வளர்த்துள்ள பிரச்சினைகளைத்தீர்க்க முடியாமல் இந்திராவும் இந்திய அரசும் தத்தளிப்பது ஏன்? இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்களைக் கூறலாம். மக்கள் வாழ்க்கையில் அடிப்படையான மாற்றங்களை கொண்டுவரக்கூடிய பொருளாதார —சமூக — நிர்வாகங்களையும் செல்வங்களையும் கடைப் பிடிப்பதிலும் பார்க்க, மாற்றுக் கட்சிகளைப் பலவீனப்படுத்துவதிலும், மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் பதவிக்குவருவதைத் தவிர்ப்பதிலும் இந்திராகாந்தியின் தனிப்பட்ட செல்வாக்கினை மிகுவித்தலிலுமே உண்மையான கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அதாவது பதவியில் உறுதியாகவும் நீண்டகாலம் இருப்பதில் அக்கறை கொள்ளப்படுகிறதே தவிர நாட்டு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான மாற்றங்களில் அல்ல. இதன் விளைவாக வாய்ப்பேச்சில் சமசந்தர்ப்பம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாடு, தரிதஅபிவிருத்தி உற்பத்திப் பெருக்கம்முதலிய தொடர்கள் அடிக்கடி அடிபடுகின்றனவே தவிர நடைமுறையில் வர்க்க வேறுபாடுகளும் ஏகாதிபத்திய சார்பான கொள்கைகளும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி உரத்துப் பேசப்படும் சூழ்நிலையிலேதான் முன்னெப்பொழுதும் கண்டிராத வகையில் அரிசனங்கள்மீதும் ஆதிவாசிகள்மீதும் பெண்கள் மீதும் பொலிஸ்பாடகனிலும், பண்ணையாளர்களினாலும் வன்செயல்கள் கட்டவிழ்த்துவிடப் பட்டுள்ளன. கற்பழிப்பு கிராமப் புறங்களில் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. பெண் பிரதமர் ஆட்சியில்தான் பெண்களினது குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களின் நிலைமை படுமோசமாக இருப்பதைக் காணலாம். பொலிஸ் —இராணுவ சேவையிலிருப்பவர்களின் வரம்பு மீறிய செயல்களையும் அட்டகாசத்தையும் "காருண்யமிக்க" இந்திராவால் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லையே. சம்பவங்கள் நடந்து முடிந்தபின் விசாரணைக் கமிஷன்கள் போடப்படுவதுதான் மிச்சம்.

தனது சொந்த அதிகாரப்போட்டிக்காகவும் ஏனைய அரசியற் சூழ்ச்சிகளுக்காகவும் பொலிஸ்— இராணுவசேவைகளைப் பயன்படுத்தும் பிரதமர் அதே சேவைகளைக் கட்டுப்படுத்த இயலாமலும் விரும்பாமலும் இருப்பது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. இலங்கையிலும் அடிக்கடி குறிப்பாக தற்சமயம், பந்தோபஸ்து சேவைகளின் அதிகார உச்சத்தை நாம் கண்ணாரக் காண்கிறோம். தார்மீக அரசில் தான் பாதுகாப்புசேவைகளின் பலாத்காரத்தின் முழுமூச்சையும் மக்கள் அனுபவிக்கின்றனர். இவையெல்லாம் எதைக்காட்டுகின்றன. தனிநபர்களின் சுகாமகளிலோ, தார்மீகப் பேச்சுக்களிலோ விஷயம் இல்லை. அரசு இயந்திரத்தை மூட்டிப்படைக்கும், வர்க்க அக்கறைகளிலேயே அது இருக்கிறது.

இந்தியாவின் உள்நாட்டு விவகாரங்கள் இவ்வாறிருக்க, வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் நிலைமையை மோசமாக்கிறது. சோவியத் ஊடுருவல் காரணமாகவும், சோவியத்சார்பான நடவடிக்கைகள் காரணமாகவும் உலக அரங்கில் இந்தியா தனிமைப்படுவதும் அந்நாட்டிற்குப் பாதகமாக அமைகிறது. இது இந்தியாவின் வர்த்தகத்துறையையும் பெருமளவிற்கு பாதிக்கிறது. மேல் ஆதிக்க வல்லரசுகளின்போட்டா போட்டியில் இந்திய தரகு முதலாளித்துவம் சோவியத் சமூக ஏகாதிபத்தியத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்றது. அதன் விளைவாக இந்திய மக்களுக்கே ஊறுவிளைக்கக் கூடிய பல நடவடிக்கைகளில் இந்திய அரசு ஈடுபடுகின்றது. இந்த நிலையிலேயே இன்று இந்திரா ஆட்சி பாரதூரமான உள்நாட்டு— வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகள் பலவற்றை எதிர்நோக்கி தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

★

செம்பதாகை

செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது

அமிர்தலிங்கம் அடுத்த தேர்தலுக்கு தயாராகிவிட்டார்

"பொதுத் தேர்தலில் பங்கு கொள்வது என்பது தமிழினத்தைப் பொறுத்த வரை இதுதான் கடைசிப் பொதுத்தேர்தல்; அடுத்த பொதுத்தேர்தல் ஒன்றுக்கு நாம் உங்களிடம் வாக்குக் கேட்டு வந்தால் நீங்கள் எங்களை "அங்கொட" ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்; அடுத்த பொதுத் தேர்தல் சுதந்திரதமிழ் ஈழத்தில்தான்நடைபெறும். தமிழ் இனத்திற்கும் தமிழர் கூட்டணிக்கும் கடைசிப் பொதுத் தேர்தலாக இருப்பதால் உங்களது ஒவ்வொரு வாக்கையும் தமிழர் கூட்டணிக்கு அளித்து தமிழ் ஈழத்திற்கு உங்களது ஆணையத்தாருங்கள்".

இவ்வாறு கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது தனது சொந்தக்குரலால் சூளுரைத்துக் கொள்கை வீரம் பேசியவர்தான் கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகம் திரு. அமிர்தலிங்கம்: கூட்டணியினதும், தலைவர்களினதும் பேச்சை நம்பி வாக்களித்து ஆணை பிறப்பித்த தமிழ் மக்கள் இன்றுவரை தமிழ்ஈழம் வரும் என நம்பி.காவல் இருக்கின்றனர். தமிழ் ஈழத்தைக் கைவிட்டதாக அமிர்தலிங்கமோ ஏனையோரோ இதுவரை பகிரங்கமாகப் பேசவில்லை என்பது உண்மைதான்.

ஆனால் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அண்மையில் வீரகேசரி பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில் 1983 ஆம் ஆண்டில் நடைபெறும் பாராளுமன்றத் தேர்தலும் 1984ம் ஆண்டில் நடைபெறவுள்ள ஜனாதிபதித் தேர்தலும்தமிழ் இனத்திற்கு "அரியதோர் சந்தர்ப்பம்" என நாக்கில் நீர் ஊறக்கூறியுள்ளார். தாங்கள் அதாவது கூட்டணியினர் தென்னிலங்கையின் இரு பெரும் கட்சிகளுக்கிடையில் நின்று தமிழ் இனத்தின் ஐக்கியத்தையும். பலத்தையும் சமயோசிதமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் அமிர்தலிங்கம் போன்ற தலைவர்கள் இதற்குமுன் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் இருந்தார்களா என்றே வினவத் தோன்றுகின்றது. இத்தகைய ஏமாற்றுக்களுக்கு "அரசியல் சாணக்கியம்" என்ற மகுடமிட்டு அடுத்த தேர்தல் தயாரிப்பில் கூட்டணியினர் இறங்கிவிட்டனர் என்பதையே அமிர்தலிங்கத்தின் கருத்து உறுதிப்படுத்துகிறது. அமிர்தலிங்கத்தினதும் தமிழர் கூட்டணியினதும் இத்தகைய ஏமாற்றும், சந்தர்ப்பவாதப் பேச்சுக்களும் எமக்கோ அல்லது கூட்டணியின் வர்க்க குணாம்சத்தைத் தெரிந்துகொண்டமக்களுக்கோ எவ்வித ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்காது. சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பேசி பொய்வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து மக்களை ஏமாற்றுவது என்பது முதலாளித்துவப் பாராளுமன்ற அமைப்பு முறையின் மீறமுடியாத மரபு என்பதை இதன்மூலம் இளைஞர்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

யாழ்-மாநகரசபை நடாத்திய முதலாளிகள் விழா

யாழ். மாநகர சபை அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் சுகாதாரவாரம் ஒன்றை நடாத்தியது. இந்தச் சுகாதார வாரத்திற்கும் நகரத்தின் சுகாதாரத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை. நகரத்தின் சுகாதாரம்பற்றி மக்களின் உண்மையான நலன்களிலிருந்து ஏதாவது செய்யவேண்டும் என மாநகரசபை முடிவுசெய்தால் ஏராளமான விஷயங்களைச் செய்திருக்க முடியும். ஆனால் சுகாதார வாரம் ஒருசிலரின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும். பணப்புதுக்களுக்குமாகவே செய்யப்பட்டது என்றே கூறவேண்டும்.

மாநகரசபை சுகாதார வாரம் நடாத்திய அதேவேளை நகரம் நரகமாகவே காட்சி கொடுக்கின்றது. வெள்ளம் ஓடவேண்டிய பெரிய சிறிய வாய்க்கால்கள் எல்லாம் மண் நிறைந்து, நீர்தேங்கி சேறும் சகதியுமாக இருப்பதால் நோய் பரப்பும் நுளம்பினங்கள் பெருகியுள்ளன. தெருவோரங்கள், புற்கள், பற்றைகள் காடுகளாக வளர்கின்றன. தெருக்கள் குண்டும்—குழியுமாக உள்ளன. நகரத்தில் உள்ள உணவுச்சாலைகளில் சுகாதாரமற்ற உணவுப் பதார்த்தங்கள் மக்களின் தலைகளில் கட்டியடிக்கப்படுகின்றன. நகரத்தின் சிறுவர்கள் குழந்தைகள் புதிய புதிய நோய்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

இந்நிலையில்தான் நகர மக்களின் சுகாதாரத்துடன் சம்பந்தம் இல்லாத சுகாதார வாரத்தை மாநகரசபை நடாத்தியது. இந்த சுகாதார வாரத்தின் பிரதான அம்சம் சுகாதாரவிழா என்ற பெயரில் நகரத்தில் முதலாளிகளுக்கு விழா எடுத்தது விஷயமாகும். இந்த முதலாளிகள் விழாவிலே மில்க்வைற் சோப், அண்ணகோப்பி சுபாஸ்கபே, றிக்கோ, விக் ரேஸ் அன்சன்ஸ் போன்ற முதலாளிகள்குதூகலத்துடன் கலந்துகொண்டு தமது வியாபார விளம்பரங்களைக் கச்சிதமாக நடாத்தி முடித்தனர். தமது தொழிற்சாலைகளிலும் வியாபார நிலையங்களிலும் உணவுச்சாலைகளிலும் தொழிலாளர்களைக்கசக்கிப் பிழிந்த, மக்களிடமிருந்து கொள்ளை இலாபம் சம்பாதிக்கும் இந்த முதலாளிகளுக்கே யாழ். மாநகரசபை சுகாதார விழா என்ற பெயரில் விளம்பர விழா எடுத்தது. இதில் மேலும் விசேடம் என்னவெனில் இந்த முதலாளிகளின் வியாபார விளம்பரத்திற்குத் தமிழர் கூட்டணித் தலைவர்களான சிவசிதம்பரம் அமிர்தலிங்கம் போன்றோர் இவ்விழாக்களில் கலந்து கொண்டு 'நற்சாட்சிப் பத்திரம்' வழங்கியதாகும். "சமதர்ம சோஷலிச தமிழ் ஈழம்" பெறுவதற்கு முயன்று வரும் இத்தலைவர்கள் சாதாரண உழைக்கும் தமிழ் மக்களின் பக்கமா? அல்லது தன் இனத் தொழிலாளர்களையும் மக்களையும் சுரண்டி கொழுக்கும் முதலாளிகளின் பக்கமா? என்பதையும் நடைபெற்ற இந்த முதலாளிகள் விழாவிலே மக்கள் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த முதலாளிகள் விழாவிலே திரு. அமிர்தலிங்கம் கலந்துகொண்டுபேசியபோது ஆங்காங்கே எதிர்ப்புக் கிண்டல் கூக்குரல்கள் எழுவந்ததாகவும் அறியப்படுகிறது.

இன்றைய அமைப்பில் பாராளுமன்றம் தொடங்கி மாநகரசபை வரை அல்லது எதிர்வரும் மாவட்ட சபை போன்ற சகல அமைப்புக்களும் எப்படித்தான் இனம், மொழி என்று கூச்சலிட்ட போதிலும் அடிப்படையில் முதலாளிகளுக்கும் — வசதி படைத்தவர்களுக்கும் உதவும் நிறுவனங்களேயாகும். யாழ். மாநகரசபைக்கு தமிழர் கூட்டணியினர் பெரும்பான்மையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதன்மூலம் அந்த நிர்வாகம் "சமதர்மசோஷலிச தமிழ் ஈழ ஆட்சியின் மாதிரி ஆட்சி அமைப்பாக" முன் மாதிரிகாட்டும் என்று கூறியது சிலருக்கு இன்று வெளிச்சம் வந்திருக்கும் என்றே நம்புகின்றோம்.

குடியியல் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்காதே!

(முன்பக்கத் தொடர்)

லையம், உலகவங்கிக் கடன்கள், உள்ளூர்த் தொழிலகளுக்குக் 'கழுத்தறுப்பு' மேலும் தாம் செய்துவரும் தகிடுதத்தங்களை மூடி மறைக்க உபயிருத்தியைப்பற்றி அளவுக்குமதிகமாக வாயளப்பது போன்ற இவை யாவும் இந்நாட்டு மக்களின் பேராவல் மேற்கூறிய வர்க்கத்தினரைக் கொழுக்கச் செய்வதற்காகவே!

'பணவீக்கம்' மக்களை எந்தளவுக்குப் பாதிக்கின்றதோ அதைவிட அதிகமாக இறக்குமதி வர்த்தகர்களை மேலும் பணக்காரர்களாக்கு கின்றது. இந்தவிதமான ஒரு 'சொர்க்கத்தை' உருவாக்குவதற்காக யூ.என்.பி. இந்த நாட்டை வெளிநாட்டு சுரண்டல் சக்திகளுக்கு விற்றுவிட தயங்கமாட்டாது; ஏன் தயங்கியதுமில்லை!

திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் வழக்கு - நீதிமன்ற விசாரணையிலிருக்கும்போது விவாதிக்கலாகாது என்ற நிலைமையிலும் - மிகச் சாதாரண நுட்பக் காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் மிக அவசரமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நீதிமன்றம் எப்படியான முடிவுக்கு வந்தாலும் இந்த விஷயம் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது என யூ.என்.பி. தலைவர்கள் திமிரோடு அறிவிப்புச் செய்தார்கள் — இது 'நீதித்துறையை'யை இவர்கள் எவ்வளவு துச்சமாக மதிக்கின்றார்கள் என்பதையே காட்டியது. பாராளுமன்றத்தில் அபரிமிதமாகவுள்ள பெரும்பான்மைப் பலத்தை இவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முறைகளிலிருந்து 'பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்' தை இவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்வது புலனாகின்றது. புளுகுச்சவாடல்கள் போன்ற வாக்குறுதிகள்மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இந்தப் பெரும்பான்மைப்பலம் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைச் சீரழிக்கவே இன்று பயன்படுகின்றது.

விஷயம் இத்துடன் முடிவடைந்துவிடவில்லை. "கொடுமைக்காரன் தியாகிகளை உருவாக்குகிறான்; இலங்கையில் அவனை அவர்களே அழித்தொழிப்பார்கள்". யூ.என்.பி. இன்று மக்களை ஒதுக்கிவிட்டு செயல்பட்டுவருகிறது. மக்கள் தாமே நியாயத்தீர்ப்புக்களை மேற்கொண்டு ஆயுதங்களைத் தெரிவு செய்துகொள்கிறார்கள்.

ஹிட்லர், முசோலினி, டோஜா, ஈரானியஷா, இடி அமீன் ஆகியவர்கள் கடைசிவரையில் இந்தப் பாடத்தை கற்றுக்கொள்ள மறுத்தவர்களே. சர்வாதிகாரிகள் ஒருபோதும் கற்றுக்கொள்வது இல்லை.

வேலைநிறுத்தம் நியாயமானது

300 ரூபா சம்பள உயர்வு வழங்கு!

(முன்பக்கத் தொடர்)

கருந்து அவரைத் தமது மூன்மாதிரியற்ற காட்டு மிராண்டி நடவடிக்கைகள் சிலவற்றை வாபஸ்பெறச் செய்தது. இதனால் "ஹிட்லரை மீறிய ஹிட்லர்" என்ற பெயரைத் தட்டிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல்போய்விட்டது.

வேலைநிறுத்தக்காரர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் பட்டினி நிலைக்குத் தள்ளிவிடப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இதுபற்றி அரசு எதுவித அக்கறையும் கொள்ளாமல் இருந்துவருகின்றது. இது கொடுமையல்ல, கொஞ்சமும் கருணையற்ற செயல்; இருந்தும் எந்த அரசாங்கமும் இந்த அரசைப்போல தர்மம் கருணை என்று வாய்கிழியக் கத்தியது கிடையாது. இவை யாவும் தங்களின் பாவங்கள் ஊழல்கள், மோசடிகளை மூடி மறைப்பதற்காக வகுக்கலாம். ஆனால் அவை மூடி மறைக்க முடியாத அளவு வெளிப்படையானவை.

அரசாங்க ஊழியர்கள் பெறும் வருமானம் குடும்பத்தினது ஒருவார செலவுக்குக் கூட போதுமானதாக இல்லை. விரக்தியின் உச்சநிலையில்தான் ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள். ரூ. 300 சம்பள உயர்வும் — வாழ்க்கைப் புள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 ரூபாவும் கோரியதானது அவர்களின் நியாய சிந்தையையும் தேசபக்தியையும் தான் காட்டுகின்றது. இந்தக்கோரிக்கை விடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் இருந்ததைவிட விலைவாசிகள் இப்பொழுது இரட்டிப்பாக அதிகரித்துள்ளன. வரவுசெலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள், உபமான்யக் கோரிக்கைகள் ஏன் கஸட் அறிவித்தல்கள் கூட இல்லாமலே விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் யூனியன்கள் தொடர்ந்தும் ரூபா300 சம்பள உயர்வையே முன்வைத்து வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வேலை நிறுத்தம் செய்த ஊழியர்களுக்கு நாட்டு மக்களின் அனுதாபமும் ஆதரவும் இருந்தே வருகிறது. வேலை நிறுத்தக்காரர்கள் அனைவரையும் நிபந்தனையின்றி அரசு உடனும் வேலைக்கு எடுக்க வேண்டும். அவர்களின் கோரிக்கைகளை மேலும் தட்டிக்கழிக்காமல் வழங்க முன்வரவேண்டும்.

வேலை நிறுத்தத்தைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் — அதுவும் சரியாகத் தீர்க்க வேண்டும்.

அச்சுப்பதிப்பு: யாழ்ப்பாண அச்சகம் 93. ஸ்ராண்லிவீதி, யாழ்ப்பாணம். வெளியீடு: சி. நவரத்தினம் 15/1, மின்சாரநிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.